

Sygn. akt VIII U 496/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 lutego 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. K. prawo do emerytury począwszy od 1 stycznia 2015 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 496/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. K. prawa do emerytury w niższym wieku

w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2015r. poz. 748) w związku

z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, a jedynie 8 lat, 11 miesięcy i 24 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że zgodnie z przedłożonymi przez niego świadectwami pracy w warunkach szczególnych, zaświadczeniami i zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych

w całym okresie wskazanym przez jego pracodawcę, tj. (...) S.A. w Z., w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył odwołującemu okresu zatrudnienia

w (...) S.A. w Z. od 1 marca 1976r. do 1 maja 1985r., ponieważ z przedłożonego przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych wynika, że w tym czasie zajmował inne stanowisko, niż to które jest wymienione pod wskazaną przez pracodawcę pozycją, w wykazie prac w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony J. K., urodzony (...) w dniu 29 stycznia 2015r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...)

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym że w ocenie ZUS nie udowodnił 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A, a jedynie 8 lat, 11 miesięcy i 24 dni takiej pracy.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

W toku procesu Sąd ustalił, że organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) S.A. w Z. od 1 marca 1976r. do 1 maja 1985r. na stanowisku ślusarza, bowiem wystawione za ten okres świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazuje inny rodzaj prac, niż wykonywane na zajmowanym w tym czasie przez odwołującego stanowisku ślusarza. Równocześnie organ rentowy zaliczył odwołującemu do takiego charakteru, jego pracę u tego pracodawcy w okresie od 2 maja 1984r. do 17 sierpnia 1984r. na stanowisku malarza.

Na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych u tego pracodawcy, odwołujący przedłożył świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 19 stycznia 2015r. (k.25 a.o.r.), gdzie w punkcie pierwszym potwierdzono, że J. K. wykonywał pracę w warunkach szczególnych od 1 marca 1976r. do 1 maja 1985r. na stanowisku ślusarza wykonując prace polegające na niezhermetyzowanym malowaniu ręcznym i natryskowym, tj. prace wymienione w dziale XIV, pod poz. 17, pkt 1 wykazu A stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. Z kolei w punkcie drugim tego świadectwa pracodawca potwierdził, że w okresie od 2 maja 1984r. do 17 sierpnia 1984r. ubezpieczony wykonywał takie same prace na stanowisku malarza.

W toku procesu Sąd ustalił, że (...) S.A. w Z. jest następcą prawnym (...) Fabryki (...) w Z., która w spornym okresie zajmowała się produkcją różnego rodzaju urządzeń na rzecz górnictwa. Między innymi fabryka ta produkowała przemysłowe wentylatory do napowietrzania podziemnych wyrobisk górniczych. Wentylatory te były przeznaczone do pracy w niekorzystnych warunkach środowiska pracy i z tego powodu wymagały odpowiedniego zabezpieczenia ich powierzchni powłokami malarskimi.

Ubezpieczony przyjął się do tej fabryki z dniem 1 września 1969r. jako uczeń ślusarz, a po ukończeniu szkoły został przyjęty na stanowisko ślusarza od 1 lipca 1972r. Następnie po odbyciu służby wojskowej z dniem 7 maja 1975r. pracodawca ponownie powierzył mu stanowisko ślusarza w wydziale RK.

Sąd ustalił również, że w aktach osobowych odwołującego, w części (...), na karcie 18 znajduje się „zarządzenie do przeniesienia” na mocy którego z dniem 1 marca 1976r., w ramach wydziału RK odwołujący został przeniesiony ze stanowiska ślusarza na stanowisko malarza. Dalej w tej samej części akt osobowych na karcie 19 znajduje się świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, podpisane przez kierownika Wydziału Wentylatorów i Sit, w treści którego potwierdzono, że odwołujący od dnia 1 marca 1976r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku malarza natryskowego i ręcznego, prace przy lakierowaniu ręcznym i natryskowym.

Nadto w toku procesu Sąd w oparciu o zeznania świadków i przesłuchanie ubezpieczonego ustalił, że w spornym okresie odwołujący przez pełne dniówki robocze zajmował się wyłącznie malowaniem ręcznym i natryskowym elementów składowych wentylatorów. W szczególności ręcznie malował sita ochronne wentylatorów, zaś natryskowo ich wirniki i obudowy. Była to praca akordowa i odwołujący był rozliczany z ilości pomalowanych sztuk. Z tego też względu przez całe dniówki robocze nie zajmował się innymi pracami, jak tylko ręczne i natryskowe malowanie wentylatorów. Proces malowania odbywał się na hali produkcyjnej, gdzie wentylatory były montowane, co było związane z ich znacznymi gabarytami. Tylko niektóre mniejsze części były malowane na oddzielnym stanowisku malarskim, jednak również i w tym wypadku była to jedynie wydzielona część hali produkcyjnej, gdzie nie było specjalnych wyciągów i hermetycznych komór malarskich.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków: P. B. i J. T. (zapis rozprawy z dnia 10 czerwca 2015r. minuty od 6.29 i nast.), wyjaśnień ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 10 czerwca 2015r. minuty od 24.29 i nast.), pisma z (...) Oddział w C. (k.12-16) oraz akt osobowych ubezpieczonego dołączonych do akt sprawy.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają. Należy również podkreślić, że świadkowie precyzyjnie i w sposób nie budzący najmniejszej wątpliwości określili charakter pracy odwołującego, a ponadto byli współpracownikami odwołującego i pracowali w spornym okresie w bezpośrednim sąsiedztwie stanowiska pracy odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, J. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione

w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zaś do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony J. K. przez okres co najmniej 15 lat pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach, a tym samym, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień

31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu

31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożeniu wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV poz. 17 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze prace przy lakierowaniu ręcznym lub natryskowym - nie zhermetyzowane są pracami w szczególnych warunkach, uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w tej konkretnej sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że ubezpieczony J. K. spełnia wszystkie przesłanki określone w ww. przepisach pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach – pozostałe warunki wynikające z treści art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 748) są niesporne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie charakteru pracy ubezpieczonego w wyżej wymienionym spornym okresie, za który to okres zostały mu wydane świadectwo pracy w szczególnych warunkach, kwestionowane przez organ rentowy.

Organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu tego okresu pracy, argumentując że w świadectwie pracy w szczególnych warunkach nie zostało, za sporny okres, wpisane stanowisko, na którym są wykonywane prace opisane w tym świadectwie.

Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl z ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2).

Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia.

Z przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wynika jednoznacznie, że ubezpieczony w całym spornym okresie, bez względu na nazwę stanowiska pracy, faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace lakiernicze przy malowaniu ręcznym i natryskowym, które zostały zaliczone do prac w warunkach szczególnych.

W związku z powyższym, uznając że ubezpieczony z dniem złożenia wniosku emerytalnego legitymuje się wymaganym okresem pracy w szczególnych warunkach oraz spełnia przesłankę posiadania 25 – letniego ogólnego stażu pracy, Sąd stwierdził, że jego odwołanie jest uzasadnione.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku, przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 stycznia 2015r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek